

Vertelschets 14.3 - Een nieuwe oogst - Pinksterfeest

Beginzin

Het is bijna zover! Nog even en de oogsttijd breekt aan in Israël. Hier en daar kunnen de eerste vruchten, groenten en granen al van het land worden gehaald.

Danken voor de oogst

- Die eerste vruchten en granen: het zijn er nog te weinig om er een heel volk mee van eten te voorzien. Je zou haast denken, dat ze beter nog even kunnen blijven hangen, tot er meer vruchten en granen rijp zijn.
- Toch zijn deze eerstelingen (want zo worden ze genoemd) heel belangrijk. Naar de opdracht van God behoren ze Hem toe.
- God zorgt voor de groei en bloei van alle gewassen op het land. Hem alleen komt daarvoor de dank en de eer toe. Hij heeft recht op de allereerste opbrengst van het land.
- *Hoe zit dat met jou? Dank jij de Heere altijd direct wanneer je iets van Hem krijgt? Denk je er wel genoeg aan, dat alles in je leven vanaf het begin tot het einde van God afkomstig is?*

Danken voor de vestiging in Kanaän

- De Joden moeten dit feest gaan vieren zodra ze in het land Kanaän zullen wonen.
- Hun voorouders waren zwervende vreemdelingen. Het is alleen aan de genade van de Heere te danken, dat ze nu een groot volk met een eigen land zijn.
- Op dat land kunnen ze voor zichzelf voedsel verbouwen. Toen ze zwervend waren in de woestijn, konden ze dat immers niet?
- Met dit stukje geschiedenis belijdt het volk (d.w.z. stemt ermee in, geeft de Heere erin gelijk) dat hun oogst alleen aan de Heere te danken is. Hij heeft hen uit de slavernij van Egypte gered en hen naar het land Kanaän geleid.

De voorbereidingen voor het feest

- Elke Israëliet moet de eerste vruchten, granen en groenten van de oogst verzamelen in een grote, diepe mand.
- Deze mand moet naar de tempel worden gebracht, naar de priester.
- Elke Israëliet belijdt hardop, dat de Heere Zijn belofte heeft gehouden: ze zijn, zoals beloofd, uit Egypte verlost en in Kanaän aangekomen.
- *Er staan ook voor jou beloften van God in de Bijbel. Denk maar aan: “wie zoekt, die zal vinden; wie klopt, die zal worden opgedaan” en “doe uw mond wijd open en Ik zal hem vervullen”.*
- *Belijden betekent de Heere gelijk geven, instemmen met Zijn woord. “Ja, Heere, het is écht waar wat U zegt. Ik vertrouw met heel mijn hart op Uw woorden. U doet écht wat U mij belooft”.*

- *Geloof jij Hem op Zijn Woord? Wat een wonder, als je door genade dit vertrouwen in de Heere Jezus kent!*
- Naast het meebrengen van een mand met eerstelingen worden er verschillende offers gebracht.

Andere voorschriften

- Uit eerbied voor de Gever mogen de Israëlieten pas zelf van de oogst eten, wanneer deze offers zijn gebracht.
- Het feest wordt uitbundig gevierd. De Israëlieten mogen duidelijk laten merken, dat ze dankbaar en blij zijn over de trouwe zorg van de Heere.

Pinksteren in het Nieuwe Testament

- Later is de betekenis van het feest van de eerstelingen/pinksterfeest veranderd.
- Op de dag dat de Joden hun eerstelingen aan de Heere offeren, komen heidenen uit allerlei landen en volken tot bekering als eerstelingen van Gods grote 'oogst' over de gehele wereld.
- De Heilige Geest laat mensen en kinderen zien, dat ze ongehoorzaam zijn aan God. Dat ze Hem niet nodig hebben en dat ze Hem verdriet doen met hun zonden.
- *Werkt de Heilige Geest ook in jouw hart? Weet jij van jezelf waarin je God ongehoorzaam bent? Heb je er verdriet van, dat je daarmee tegen Hem in gaat?*
- Wat een troost: de Heilige Geest wil én kan ons een waar geloof in Jezus Christus geven. Alleen zo'n geloof in Christus redt ons van de dood. Kijk maar naar de heidenen op de Pinksterdag.

Slotzin

(Bordje 'nieuwe oogst' terughalen)

Behoor jij ook, net als zij, tot de 'nieuwe oogst' voor de Heere?